

Poglavlje 16 Jaiva Dharme. Položaj Jive u Tatasthi.

«Bezbrojne *jive* pojavljuju se iz Sri Baladeva Prabhua da bi služile Vrndavana-vihari Sri Krsnu, kao Njegovi vječni pratioci u Goloka Vrndavani, a druge se pojavljuju iz Sri Sankarsana da bi služile Gospodara Vaikunthe, Sri Narayana, na duhovnom nebu. Vječno uživajući u *rasi*, uključeni u služenje svog obožavanog Gospodina, uvijek su utemeljeni u svom prirodnom položaju. Uvijek teže ugoditi Bhagavanu i njihova pažnja je uvijek usmjerena na Njega. Uvijek su jaki jer su dostigli snagu *cit-sakti*. Nemaju nikakvu povezanost s materijalnom energijom. Oni zapravo ne znaju postoji li ili ne obmanjujuća energija zvana *maya*. *Maya* je vrlo daleko od njih, jer prebivaju u duhovnom svijetu, i nema na njih nikakva utjecaja. Uvijek obuzeti blaženstvom služenja svog obožavanog Gospodina, vječno su oslobođeni i slobodni od materijalne sreće i nesreće. Njihov život sama je ljubav, oni čak nisu ni svjesni bijede, smrti ili straha.»

« Također postoje bezbrojne, sićušne, svjesne *jive* koje izlaze kao zrake u Karanodakasayi Maha-Visnuovom pogledu na Njegovu *maya-sakti*. Kako su te *jive* smještene pored *maye*, one zamjećuju njeno zadivljujuće djelovanje. Iako imaju sve odlike *jiva* koje sam već opisao, zbog njihove sićušne granične prirode one ponekad gledaju prema duhovnom svijetu, a ponekad prema materijalnom svijetu. U tom graničnom stanju, *jiva* je jako slaba jer u to vrijeme nije dobila duhovnu snagu od milosti objekta njenog obožavanja (*seva-vastua*). Među tim bezbrojnim *jivama*, one koje žele uživati *mayu* potpuno se zaokupljaju svjetovnim zadovoljavanjem osjetila i ulaze u stanje *nitya-baddhe*. S druge strane, *jive* koje provode *cid-anusilanam* Bhagavana, Njegovom milošću primaju duhovnu *sakti* (*cid-balu*) i ulaze u duhovni svijet. Baba! Naša je velika nesreća što smo zaboravili svoju službu Sri Krsni i postali vezani okovima *maye*. Mi smo u ovom žaljenja vrijednom stanju samo zato što smo zaboravili svoj prirodni položaj.»

Vrajanatha: Prabhu, razumijem da je ovaj granični položaj smješten na *tatastha-svabhavi* ili spojištu duhovnog i materijalnog svijeta. Zašto neke *jive* sa tog mjesta idu u materijalni svijet, dok druge idu u duhovni svijet?

Babaji: Krsnine odlike su također prisutne u *jivama*, no samo u neznatnoj količini. Krsna je najneovisniji, stoga je želja za neovisnošću također prisutna i u *jivama*. Kada *jiva* svoju neovisnost ispravno koristi, ostaje naklonjena Krsni, ali kada je zlorabiti postaje *vimukha* (ravnodušna) prema Njemu. Samo ta ravnodušnost u srcu *jive* budi želju za uživanjem *maye*. Zbog želje za uživanjem *maye*, ona uobražava da može uživati u materijalnom zadovoljavanju osjetila. Tada pet vrsta neznanja – *tamah* (potpuno neznanje o duhovnoj duši), *moha* (iluzija tjelesnog poimanja života), *maha-moha* (ludilo za materijalnim uživanjem), *tamisra* (zaborav svog izvornog položaja zbog ljutnje ili zavisti) i *andha-tamisra* (smatranje smrti krajnjim završetkom) prekriju njenu čistu prirodu. Naše oslobođenje ili potčinjenost jednostavno ovise o tome hoćemo li svoju neovisnost pravilno iskoristiti ili zlorabiti.

Vrajanatha: Krsna je *karunamaya* (pun milosti), zašto je onda načinio *jivu* tako slabom da postane zapletena u *mayu*?

Babaji: Istina je da je Krsna *karunamaya*, preplavljen milošću, međutim, On je također *lilamaya*, preplavljen željom za provođenjem zabava. U želji da se različite zabave odvijaju u različitim situacijama, Sri Krsna je načinio *jive* prikladnima za sva stanja, od graničnog stanja do najvišeg stanja *mahabhava*. Kako bi olakšao napredak *jive* praktično i postojano prema sposobnosti služenja Krsne, također je stvorio niže razine materijalnog postojanja, počevši od najniže nepokretne materije, pa sve do *ahankare*, koje su uzrok bezbrojnih prepreka u dostizanju *paramanande*. *Jive* koje su zapletene u *mayu* su ravnodušne prema Krsni i potpuno zaokupljene zadovoljavanjem vlastitih osjetila. Međutim, Krsna je rezervoar milosti. Što *jiva* niže pada, to joj Krsna omogućava više prilika za dostizanje najvišeg duhovnog savršenstva. To omogućava pojavljujući se pred njom zajedno sa Svojom duhovnom *dhamom* i Svojim vječnim pratiocima. *Jive* koje iskoriste ovu milosrdnu priliku i iskreno se trude dostići viši položaj, postupno dolaze do duhovnog svijeta i postižu stanje slično onome Sri Harijevih vječnih pratioca.

Vrajanatha: Zašto *jive* moraju patiti radi Bhagavanovih zabava?

Babaji: *Jive* imaju neku neovisnost. To je zapravo znak Bhagavanove posebne milosti prema njima. Nepokretni predmeti su vrlo beznačajni i bezvrijedni jer ne posjeduju takvu nezavisnu želju. *Jiva* je postigla suverenost nad nepokretnim svijetom samo zbog svoje nezavisne želje.

Bijeda i sreća su stanja uma. Stoga ono što mi možda smatramo bijedom, sreća je za onoga tko je potpuno zaokupljen njome. Kako sve vrste materijalnog zadovoljavanja osjetila konačno rezultiraju ni sa čim drugim nego bijedom, materijalista dostiže samo patnju. Kada ta patnja postane prevelika, potiče potragu za srećom. Iz

te želje javlja se razlikovanje, a iz razlikovanja javlja se težnja za raspitivanjem. Kao rezultat toga osoba dolazi u *sat-sangu* (društvo svetih ljudi), zahvaljujući čemu razvija se *sraddha*. Kada se rodi *sraddha*, *jiva* se uzdiže na viši nivo, naime, na put *bhakti*.

Zlato se pročišćava zagrijavanjem i udaranjem. Ravnodušna prema Krsni, *jiva* postaje nečista svjetovnim zadovoljavanjem osjetila. Stoga mora biti pročišćena udaranjem čekića bijede na nakovnju ovog materijalnog svijeta. Ovim postupkom, bijeda *jiva* koje su nesklone Krsni na kraju dostiže vrhunac u sreći. Patnja je stoga samo znak Bhagavanove milosti. Zato dalekovidne osobe vide patnje *jiva* u Krsninima zabavama kao povoljne, dok kratkovidne to mogu vidjeti samo kao nepovoljan izvor bijede.

Vrajanatha: *Jivina* patnja u njenom uvjetovanom stanju je konačno povoljna, ali u trenutnom stanju vrlo je bolna. Krsna je svemoguć, nije li mogao smisliti manje neugodan put?

Babaji: Krsnina *lila* je predivna i puna raznolikosti; ovo je također jedna od njih. Ako je Bhagavan neovisan i svemoguć, te provodi sve vrste zabava, zašto bi ovo bila jedina zabava koju zanemaruje? Niti jedna zabava ne može se odbaciti ako postoji potpuna raznolikost. Osim toga, oni koji sudjeluju u drugim zabavama također moraju prihvatiti neku vrstu patnje. Sri Krsna je uživatelj (*purusa*) i aktivni uzročnik (*karta*). Svi sastojci i pribor pod upravom su Njegove želje i podređene Njegovim djelatnostima. Prirodno je osjetiti neku patnju kada je netko upravljan željom uzročnika. Međutim, ako ta patnja donosi zadovoljstvo na kraju, to nije istinska patnja. Kako to možeš zvati patnjom? Takozvana patnja koju netko podnosi kako bi njegovao i podržavao Krsnine zabave, zapravo je izvor radosti. *Jivina* nezavisna želja uzrokovala je njeno napuštanje zadovoljstva služenja Krsne i umjesto toga, prihvaćanje patnje u *mayi*. To je *jivina* krivica, ne Krsnina.

Vrajanatha: Što bi bilo loše u tome da *jivi* nije dana nezavisna želja? Krsna je svemoguć, a dao je ovu neovisnost *jivama*, iako je znao da će zbog nje patiti. Nije li zato On odgovoran za patnju *jive*?

Babaji: Neovisnost je dragocjeni dragulj u nedostatku kojeg su nepokretne stvari beznačajne i bezvrijedne. Da *jiva* nije dobila neovisnost, ona bi također postala jednako beznačajna i bezvrijedna kao i materijalne stvari. *Jiva* je sićušna, duhovna tvorevina, stoga ona sigurno mora imati sve odlike duhovnih objekata. Jedina je razlika u tome što Bhagavan, koji je potpuni duhovni objekt, posjeduje sve te odlike u cjelosti, dok ih *jiva* ima u samo vrlo malom stupnju. Neovisnost je specifično svojstvo duhovnog objekta, a prirođeno svojstvo objekta ne može se odvojiti od samog predmeta objekta. Dosljedno tome, *jiva* također ima tu osobinu neovisnosti ali samo u vrlo malom stupnju, zato što je sićušna. Samo zbog te neovisnosti *jiva* je najuzvišeniji objekt u materijalnom svijetu i gospodar stvaranja.

Neovisna *jiva* voljeni je sluga Krsne, i stoga je Krsna ljubazan i samilostan prema njoj. Vidjevši *jivinu* zlu kob, kako zloupotrebljava svoju neovisnost i postaje vezana za *mayu*, On trči za njom plačući i plačući i pojavljuje se u materijalnom svijetu kakao bi je izbavio. Sri Krsna, ocean milosti, srca koje se topi od milosti prema *jivama*, ispoljava svoju *acintya-lilu* u materijalnom svijetu, razmišljajući kako će Njegovo pojavljivanje omogućiti *jivi* da vidi Njegove nektarske zabave. Međutim, *jiva* ne shvaća istinu o Krsninim zabavama, čak i nakon što je okupana u toliko milosti. Zato Krsna tada silazi u Sri Navadvip, u obliku *gurua*. On osobno opisuje najuzvišeniji proces mantranja Njegova imena, oblika, odlika i zabava i osobno podučava i nadahnjuje *jive* da krenu ovim putem, Osobno ga prakticirajući. Baba, kako možeš optužiti Krsnu da je na bilo koji način kriv, kada je On tako milostiv? Njegova milost je neograničena, ali naša zla kob je vrijedna žaljenja.

Vrajanatha: Je li *maya-sakti* onda uzrok naše nesreće? Da li bi *jive* morale ovako patiti da je svemogući i sveznajući Sri Krsna držao *mayu* dalje od njih?

Babaji: *Maya* je odraz preobrazbe Krsnine unutarnje moći, *svarupa-sakti*, i ona je poput goruće peći gdje se *jive* koje nisu kvalificirane za Krsninu *sevu* kažnjavaju i osposobljavaju za duhovni svijet. *Maya* je Krsnina sluškinja. Da bi pročistila *jive* koje su se okrenule protiv Krsne, ona ih kažnjava, daje im odgovarajuću terapiju i pročišćava ih. Sićušna *jiva* zaboravila je da je vječni sluga Krsne, i zbog te uvrede kažnjava je *maya*, koja poprima oblik vještice (*pisaci*). Ovaj materijalni svijet je poput zatvora, a *maya* je tamničar koji zatvara otuđene *jive* i kažnjava ih. Kralj gradi zatvor za dobrobit svojih podanika i na isti je način Bhagavan pokazao svoju beskrajnu milost prema *jivama*, načinivši ovaj materijalni svijet poput zatvora i određivši *mayu* za njegovog čuvara.